

ת"פ 10203/01/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלעאזמה

בית משפט השלום בבאר שבע

10 יולי 2014

ת"פ 10203-01-14 מדינת ישראל נ' אלעאזמה(עציר)
בע"ח 32046-01-14 אלעאזמה(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירה רוג

נגד
הנאשם
מוחמד אלעאזמה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שמואל זילברמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא :

בשנת 1982 יצא לאקרנים סרט הקולנוע "מתחת לאף" (בימוי יעקב גולדווסר, תסריט חיים מרין). עלילת הסרט עוסקת בזוג פושעים שהחליטו במבצע נועז לגנוב כספת מתוך תחנת המשטרה ומתחת לאפם של השוטרים. הסרט זכה לאהדה רבה וזאת חרף כך שעסקינן בעלילה דמיונית אשר באותם זמנים נדמה כי כל קשר בינה לבין המציאות רחוק מזרח ממערב. התיק שבפני מוכיח כי לעיתים המציאות עולה על כל דמיון והכל כפי שיפורט להלן.

כללי:

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הסגת גבול, נסין פריצה לבניין שאינו דירת מגורים והפרת הוראה חוקית. עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 27.5.13, נעשה ניסיון הברחה של 85 ק"ג סמים, מסוג חשיש (להלן: "הסמים"), לתוך תחומי מדינת ישראל, כאשר סמים אלו נתפסו ואוחסנו במשרד רשם המוצגים, בתחנת דימונה.

עפ"י המתואר באישום ה-1, קשר הנאשם יחד עם אחר בשם חאלד אבו לקימה, (להלן: "חאלד"), להתפרץ לתחנת משטרת דימונה ולגנוב משם את הסמים. השניים הגיעו ביום 8.12.13 שעה 03:10 לעיר דימונה כשהם מצוידים בחבלים עם קרסים וקפצו מעל הגדר של התחנה בכוונה לבצע עבירה. השניים טיפסו על גג התחנה, קשרו את אחד מן החבלים

עמוד 1

על עמוד ושלשלו חבל אל אזור החלון משרד המוצגים. בסופו של יום אלו לא הצליחו להיכנס אל תוך שטח התחנה ועזבו את המקום. את המעשים המתוארים לעיל, ביצע הנאשם תוך הפרת תנאי שחרורו שהוטלו עליו במסגרת תיק אחר ולפיהם היה אמור להימצא בין היתר מעצר בית לילי.

תסקיר שירות מבחן :

מתסקיר שירות המבחן שהוגש עובר לגזירת עונשו של הנאשם עולה כי מדובר במי שסיים 12 שנות לימוד וכי מגיל צעיר עבד בחנות המשפחתית לחלקי חילוף. שירות מבחן מציין כי הנאשם חבר לאוכלוסייה שולית ואף החל בהשפעתם להשתמש בחומרים משנה תודעה ולרבות שותפות לעבירות בתחום הרכוש.

אביו של המשיב ומשפחתו מגנים את מעורבותו בפרט, לאור הערכים הנורמטיביים עליהם ניסו לחנך את הנאשם וכן על רקע כך שדאגו לספק את כל צרכיו. האב מוסר כי התנהגותו של הנאשם נובעת מרגשי נחיתות כאשר מעשים אלו נועדו לחזק את בטחונו ולהוכיח את גבריותו.

ככל שהדבר נוגע להתייחסותו של הנאשם לעבירה בה הורשע זה ציין כי לאחר שאחיו סירב לתת לו כסף לבזבזים הסכים להצעתו של חאלד להצטרף לביצוע עבירות הרכוש. לדבריו רק ביום הפריצה ידע שפניהם מועדות לעבר תחנת המשטרה. יחד עם זאת, הדבר לא הרתיע אותו וכך גם לא בעובדת היותו בתנאים מגבילים בתקופה זו. לדבריו, הגם שהאחר הוא זה שיזם את המזימה בפועל חלקו היה משמעותי וזאת תוך ניצול מבנה גופו לצורך ביצוע המשימה. הנאשם פרט כי לפני שנכנס דרך חלון התחנה הבחין ביומנאי ובשל הערכת הסיכון בחר שלא להשלים את המשימה וחזר לרכב.

שירות מבחן מציין כי הנאשם מעוניין בתשומת לב ויחס עד כי מוכן לשלם את מחירי ניצולו על ידי אחרים. כך גם להתרשמותם, גורמי חוק, אכיפה וסמכות אינם מרתיעים אותו וזה פועל חסר עכבות. לנאשם מאפייני אישיות ילדותיים וזה נגרר ופועל באופן אימפולסיבי מבלי לשקול את השלכות התנהלותו ומעשיו.

הנאשם מביע אמירות מילוליות בדבר רצונו להתנתק מהחברה השלילית אליה חבר. יחד עם זאת, אלו סבורים כי זה יתקשה בכוחות עצמו להבין את המחירים אותם הוא משלם בחברתו לאוכלוסייה שולית. שירות המבחן מציין כי מאסרו הנוכחי הביא את הנאשם להתחיל בתהליך התבוננות אשר עשויים להיות גורם מחולל שינוי לטובה. בשקלול כל הדברים שירות המבחן ממליץ על עונש מוחשי בדמות מאסר קצר תוך לקיחת מכלול גורמי הסיכון והסיכוי.

טיעוני הצדדים:

במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 3.7.14 הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם תחושת בטחון הציבור ופגיעה בסדרי שלטון חוק ומשפט. זו הפנתה לתעוזה וחוסר המורא הנלמד בתיק זה בשים לב למטרת הנאשם ושותפו. זו הפנתה לתכנון המוקדם, לביצוע בצוותא והאמצעים בהם הצטיידו הנאשם ושותפו. זו עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 12-24 חודשים מאסר בפועל. אשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם צינה כי אין מדובר במי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק (הגם שבעת ביצוע המתואר בכתב האישום היה ללא הרשעות). לדבריה, יש

לאבחן את עניינו של הנאשם מעניינו של האחר - ולחומרא - על רקע העבירה הנוספת שעניינה הפרת הוראה חוקית. הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו ומשליך אותה על גומרים חיצוניים. בנסיבות האמורות לעיל, זו סבורה שיש לגזור על הנאשם עונש בגדרי המתחם שלא יפחת מ-18 חודשים ועונשים צופי פני עתיד, מאסר מותנה והתחייבות.

ב"כ הנאשם מנגד הפנה לנסיבותיו המיוחדות של תיק זה ולאופן התנהלותו יוצא הדופן של הנאשם אשר מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו. בפתח דבריו ציין כי הנאשם הוא זה שהתקשר למשטרה ודיווח על ניסיון ההתפרצות. אלמלא הודעה זו ספק אם במשטרה היו מודעים לניסיון התפרצות שנעשה. לא זו בלבד, הנאשם אמנם הזדהה בשיחת טלפון שביצע מול המשטרה כאדם אחר, אולם בפועל מוסר את שמו האמיתי כמי אשר היה מעורב בביצוע מעשים. התנהלות זו מלמדת על חרטה אמיתית, והגם שהנאשם הודה במיוחס לו יש ללמוד כי אלו בוצעו בקרבה לפטור מאחריות פלילית עקב חרטה. מעשים אלו עומדים בקנה אחד עם התנהגותו שעה שעזב את המקום והודיע לשותפו כי אינו מעוניין בביצוע המשך המעשים.

הנאשם הודה בכל המיוחס לו וזאת בשונה משותפו, עוד ניתן ללמוד מהודאתו כי האחר הוא היה הדומיננטי מבין השניים. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי מדובר במי שהיה ללא הרשעות קודמות בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו. הנאשם מלכתחילה הואשם בכתב האישום שבפניו במעורבות בביצוע עבירות נוספות אשר בסופם של דברים נמחקו מכתב האישום. זה פירט את ההליכים שקדמו למחיקת עבירות אלו בדגש על הליכים לקבלת חומרי חקירה ולגילוי ראיות. זה הפנה להתרשמות שירות מבחן יש למאסר הנוכחי השפעה משמעותית על המחירים אותם הוא משלם בגין מעורבותו בפלילים. יש באפשרותו של הנאשם לעבוד בעבודה מסודרת לאחר שחרורו ומכאן יש ליתן משקל לשיקולי שיקום (כפי שהדבר מצא ביטוי גם בדברי אביו לעונש). הנאשם מצידו הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של בטחון הציבור ורכושו, פגיעה בסדר הציבורי וכן פגיעה בסדרי שלטון וחוק.

כפי שניתן ללמוד מעובדות כתב האישום המתוקן המדברות בעד עצמן, מדובר בתיק חריג בנסיבותיו ובחומרתו. הדברים אמורים, גם על רקע כך שמדי יום בית משפט נחשף לעשרות כתבי אישום שענינם עבירות רכוש. חיפוש במאגרים המשפטיים השונים לא הצליח לדלות תיק דומה בנסיבותיו לתיק שבפני.

לכאורה, המדובר בעבירת התפרצות לבניין שאינו דירת מגורים, היינו עבירת התפרצות שאינה נמנית במדרג הגבוה של עבירות רכוש. כפי שהקדמתי - לכאורה - שכן בפועל עסקינן במזימה פלילית שתכליתה גניבת סם מסוג חשיש שנתפס כמוצג במשקל 80 ק"ג. עצם העובדה שהנאשם יחד עם שותפו מבקשים להשיג שלל בדמות סמים מסוכנים במשקל כה רב ובעל שווי כספי רב, מהווה נסיבה ראשונה לחומרא.

יער כי לו היו מצליחים במזימתם או אז ניתן היה להאשים גם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית על כל המשתמע מכך. בדומה, לו היה צולחים במשימתם, היה בכך כדי לפגוע קשות בתחושת הביטחון של הציבור והאמון שהם רוכשים

ליכולתם של גורמי אכיפת החוק לסייע במיגור העבריינות מרחובות הערים.

לצורך גניבת הסם לא זו בלבד שהיה על הנאשם ושותפו להיכנס בחשאי לתחנת המשטרה אלא שהיה עליהם להתפרץ בנוסף לכך לתוך חדר המוצגים ובסופם של דברים לסחוב עמם את הסמים מתחת לאפם של השוטרים. כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והאחר הגיעו מצוידים בחבלים עם קרסים קפצו מעבר לגדר, טיפסו על גג התחנה ובאמצעות הקרסים והחבלים שהותאמו לכך, קשרו עצמם לאחד העמודים וביקשו לרדת בסמיכות לחדר המוצגים.

מהמסמכים שהוצגו לבית המשפט (דוח צפיה וסרטון מצלמות האבטחה. השוטר מיכה חזיזה) השניים שהו למעלה משעה (!) בתוך תחנת המשטרה עד אשר בסופם של דברים עזבו את המקום.

המדובר בהתנהלות המלמדת על תעוזה רבה, העדר מורא מפני גורמי אכיפת החוק ודפוס פעולה מתוחכם הכולל שימוש באמצעי פריצה ייחודיים.

המעשים מבוצעים בצוותא חדא בשעת לילה מאוחרת. קדם להם תכנון כפול הן ביחס לאיסוף המידע הנוגע להימצאות הסם בתוך תחנת המשטרה ומיקומו והן בשים לב להכנות שנדרשו לרבות הצטיידות בחבלים והכרת מתחם תחנת דימונה והאופן שבו ניתן להגיע אל חדר המוצגים. כאמור המשימה בסופה של דברים נזנחה ע"י הנאשם. האמור בתסקיר יש בו להאיר ולו במעט את הנסיבות לכך כאשר הנאשם ציין שלאחר שהבחין ביומנאי ביצע הערכת סיכון שהביאה אותו לעזוב המקום ואגב כך להסתכסך עם שותפו שהיה יחד עמו. הנאשם מבצע את המיוחס לו מתוך תאוות בצע וזאת הגם שמשפחתו לא החסירה ממנו דבר.

מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירות שעניינן התפרצות לבניין שאינו דירת מגורים שלא בנסיבות יוצאות דופן מבחינת תחכום ושלל, נעה בין מספר חודשים מאסר בפועל ועד לשנה וחצי ואף יותר. כפי שניתן להבין בית המשפט התקשה למצוא פסיקה הדומה בנסיבותיה לתיק שבפני וכך גם אף לא אחד מן הצדדים הציג פסיקה שכזו.

המעשים המתוארים, בוצעו ע"י הנאשם שעה שהפר את מעצר הבית הלילי בו אמור היה להימצא בגין מעורבותו בעבירות של אלימות כלפי בת זוג. במעשיו האמורים פגע הנאשם בערך המוגן של כיבוד החלטות בית המשפט וסדרי שלטון וחוק. מדיניות הענישה הנוגעת ביחס לעבירות של הפרת הוראה חוקית נעה בין מאסרים צופה פני עתיד ועד מספר חודשים מאסר בפועל. בעניינו מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית. אין מדובר בהפרה טכנית אלא בהפרה בוטה באמון שניתן בו מאת בית המשפט. הנאשם עוזב את מעצר הבית וחוטא בעבירה חמורה יותר מזו שבגינה אמור היה להימצא מלכתחילה בתנאים מגבילים.

לסיכום עד כה הנני לקבוע כי בשים לב לערכים המוגנים, מידת הפגיעה הקשה בערכים אלו ועל כל שתואר לעיל מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם נע בין 20 - 42 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, מצאתי כי רובם של הפרמטרים להם נדרש בית משפט פועלים לזכותו של הנאשם באופן שיש לקבוע את עונשו בחלקו הנמוך של המתחם אותו קבעתי.

המדובר בנאשם צעיר בן 21 הנמנה על קבוצת "הבגירים צעירים" וההתייחסות המיוחדת המתבקשת אליהם על פי הפסיקה. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר וזאת בשים לב לרשימת עדי התביעה הארוכה.

עניין אחרון זה יש בו להוביל בית משפט לנתון ייחודי בתיק שבפניי בנוגע לכך שהנאשם לא זו בלבד שהודה וחסך זמן שיפוטי, לא זו בלבד שבחקירותיו האחרונות הודה, שיחזר והפליל את שותפו, אלא מלכתחילה הוא זה שיידע את המשטרה כי נעשה ניסיון לפרוץ אל חדר המוצגים וכאשר הוא זה תחת זהות בדויה מסר על מעורבותו. (ר' דוח רכז מודיעין - איציק ביטון מיום 23.12.13).

המדובר במי שעובר לביצוע המעשים היה ללא הרשעות קודמות וכי גם הרשעתו המאוחרת אינה ממן העניין.

מאידך, לחומרא, נדמה כי לאור האמור בתסקיר ולפיו מן הנאשם נשקפת מסוכנות להישנות התנהלות פורצת חוק יש ליתן מקום לשיקול ההרתעה היחיד וכך גם נדמה כי יש מקום ליתן ביטוי לשיקולי הרתעת הרבים שמא יעלה בראשם רעיונות יצירתיים נוספים שכפי שמפורט בכתב האישום.

לו בית המשפט היה מפסיק הילוכו עד כאן, הרי שעונש של הנאשם היה אמור להיגזר בחלק הנמוך של המתחם אותו קבעתי. חרף כך, עונשו יהיה נמוך מתחתית המתחם אותו קבעתי, ובמה דברים אמורים:

ביום 2.4.14 הציגה המדינה הסדר טיעון סגור בעניינו של חאלד אבו לאקימה, שותפו של הנאשם. על פי ההסדר שהוצג בפני כב' השופט ברסלר גונן, הוסכם על הצדדים שעונשו של אבו לאקימה יעמוד על 12 חודשי מאסר בפועל. בהקשר לכך, הרי גם לשותפו של הנאשם אין הרשעות קודמות ולהבדיל מן הנאשם שפניי זה לא שיתף פעולה עם המשטרה וסכר פיו. ביחס לחלקים היחסי בביצוע מעשים שבפניי, כפי העולה מהתסקיר היה הפעיל יותר מבין השניים (כפי הנראה בשל מבנה גופו) אולם מאידך אך כפי הנראה היה היוזם והמעודד לביצוע מעשים וכך גם עולה שהנאשם הוא זה שבסופם של דברים הנאשם הוא זה שבחר לחדול מההתפרצות, דבר שאף הביא לעימות מול האחר. הבדל שפועל לחובתו של הנאשם נוגע כאמור לעובדה שזה מבצע את המעשים שמיוחסים לו על ידי הנאשם תוך ההפרה הבוטה של תנאי שחרורו וכנגזרת מכך העבירה הנוספת בה הורשע. (יוער כי עיון בטיעונים לעונש בעניינו של האחר בהצדקת ההסדר הכוללות שתי שורות קצרות כוללות בהן מצוין העדר עבר פלילי וקושי ראייתי, הא ותו לא).

בשעה שההבדלים המתוארים הינם כפי שפורטו לעיל, כאשר ההבחנה מול האחר נוגעת לקיומה של הפרת הוראה חוקית, נשאלת איפוא השאלה האם יש הצדקה לפער כה משמעותי בענישה ביניהם וכאשר בהתאם לכל שפורט לעיל על הנאשם שבפניי אמור להיגזר עונש של שנתיים ויותר.

התשובה לכך הינה שלילית.

חלק מהעקרונות שעל בית משפט לגזור לפיהם את עונשו של הנאשם עניינו "אחידות הענישה". מדובר בעיקרון בסיסי הבא למנוע תחושה של חוסר צדק כאשר שני מעורבים באותו תיק בעלי מאפיינים דומים, נענשים באופן שונה. העונש של 12 חודשים שנגזר על שותפו של הנאשם, יש בו למשוך גם את עונשו של הנאשם מטה אל מתחת המתחם אותו קבעתי בשינויים המתבקשים. בית משפט מנגד נותן דעתו לכך שאין מדובר בעיקרון אבסולוטי וכי בסופם של דברים יש לשים מנגד את האינטרסים הציבוריים האחרים בכללם הגנה על הציבור ורכושו.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 17 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ד. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות של הפרת הוראה חוקית.
- ה. 8,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.15.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית משפט מחוזי.

ניתן צו כללי ליחידה החוקרת: להשמיד לחלט להשיב לבעלים לפי שיקול דעתה.

**ניתנה והודעה היום י"ב תמוז תשע"ד,
10/07/2014 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**